

Πέρα από τα αγωνιστικά αυτοκίνητα που έτυχε να οδηγήσω, αναρωτιόμουν ποια ήταν εκείνα που γέννησαν τις μεγαλύτερες συγκινήσεις, την τρέχουσα δεκαετία. Κι όταν χρησιμοποιούμε τη λέξη συγκίνηση, εννοούμε την οικουμενική έννοια του όρου. Όχι μόνον την αίσθηση της χαράς, αλλά την επιθυμία να το ξαναοδηγήσεις, τον τρόπο που σε κάνει καλύτερο χειριστή, την άνεση που σε φτάνει σε κάποιο οδηγικό επίπεδο, ακόμα και το συναίσθημα του σεβασμού ή του φόβου που σου δημιουργεί.

Οδηγώντας κατά μέσο όρο περισσότερα από δέκα αυτοκίνητα κάθε μήνα οι πιθανότητες, στην μνημονιακή Ελλάδα, να χειριστείς κάτι ακραίο είναι περιορισμένες. Μολοντούτο το ακραίο δεν είναι ο στόχος. Το να πεις ότι χάρηκες μια M5 σε πίστα στη Γερμανία είναι αρκετά αναμενόμενο, αλλά και πολύ ουτοπικό, τουλάχιστον για την συντριπτική πλειοψηφία των οδηγών. Το ζητούμενο είναι να καταλήξεις σε ένα προσιτό όχημα. Προσιτό με την έννοια ότι για κάποιον που επιδιώκει να χαιρέται την οδήγηση, να μην αποτελεί όνειρο απατηλό η απόκτησή του αλλά να κινείται στη σφαίρα της λογικής, όσο και αν η λογική δοκιμάζεται εντόνως στην πατρίδα μας την τρέχουσα δεκαετία.

Τέλος πάντων για να μην χαθούμε σε ορισμούς, του τι είναι εφικτό, ή τι είναι λογικό ας το θέσουμε σαν ένα αυτοκίνητο που θα μπορεί να χρησιμοποιείται καθημερινώς, δεν θα στοιχίζει πάνω από 35 χιλιάδες ευρώ, θα είναι αρκετά δυνατό, γρήγορο και ακόμα περισσότερο θα είναι ευχάριστο, ενώ θα μπορεί να εξυπηρετεί, οριακά έστω, κάποιες μίνιμουμ οικογενειακές ανάγκες.

Κι έτσι όπως έθεσα τα δεδομένα, έφθασα μάλλον εύκολα σε ένα αυτοκίνητο. Στα εξής δύο:

Ο Toyota BRZ είναι ο καλύτερος αυτοκινητιστής που μπορείτε να αγοράσετε. Μόλις το έχετε, θα έχετε μια χαρά που δεν θα ξαναβρείτε ποτέ.

Ο Toyota BRZ είναι ο καλύτερος αυτοκινητιστής που μπορείτε να αγοράσετε. Μόλις το έχετε, θα έχετε μια χαρά που δεν θα ξαναβρείτε ποτέ.